

การเปรียบเทียบพันธุ์พริกชี้ฟ้าต้านทานโรคใบด่างแดง (CMV)

นายอำนาจ อรรถจักร์^{๑/} นางสาวเสาวนีย์ เขตสกุล^{๒/} นางสาวจันทนา โชคพาชื่น^{๒/}

บทคัดย่อ

โรคไวรัสใบด่างของแตง (Cucumber mosaic virus, CMV) เป็นโรคที่มีความสำคัญต่อการปลูกพริกชนิดหนึ่ง จึงทำการปรับปรุงพันธุ์พริกโดยคัดเลือกต้นต้านทานโรคในสภาพแปลงทดลอง ทำการปลูกทดสอบสายพันธุ์พริกชี้ฟ้าที่ต้านทานต่อโรคใบด่างแดงจำนวน ๙ สายพันธุ์ ได้แก่ F๔๐๖ F๔๐๗ F๔๐๘ F๔๑๐ F๔๑๑ F๔๑๒ F๔๑๔ F๔๑๖ และ F๔๑๘ เปรียบเทียบกับพันธุ์ต้านทาน ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน ๓ ซ้ำ ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ เตรียมแปลงย่อยขนาด ๒.๒๕ x ๖.๐๐ ตารางเมตร และเตรียมหลุมปลูกระยะแถวห่างกัน ๐.๗๕ เมตร ระยะห่างระหว่างต้น ๐.๕๐ เมตร รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกอัตรา ๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ ปลูกต้นกล้าพริกที่มีใบจริง ๔-๕ ใบ สภาพต้นสมบูรณ์จำนวน ๓๖ ต้นต่อแปลงย่อย ดูแลรักษาตามการเกษตรที่เหมาะสมในการปลูกพริก ของกรมวิชาการเกษตร จากการปลูกเปรียบเทียบ พบว่า ในฤดูแล้ง (CMV-๒) พันธุ์พริกชี้ฟ้าสายพันธุ์ f๔๐๖ ให้ผลผลิตสดมากที่สุด คือ ๒๔๕.๐๑ กิโลกรัม มีเปอร์เซ็นต์ต้นต่าง ๐ เปอร์เซ็นต์ มีระดับความรุนแรงของโรคน้อยมาก คือ ๑.๙๙ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ พันธุ์ f๔๑๔ และ f๔๑๘ ให้ผลผลิตสด ๒๒๗.๐๘ และ ๒๑๐.๓๓ กิโลกรัม มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง ๑๒.๙๖ และ ๔.๖๓ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ มีระดับความรุนแรงของโรคใบด่างแดง ๒.๑๒ และ ๓.๕๗ เปอร์เซ็นต์ ในฤดูฝน (CMV-๓) สายพันธุ์ f๔๑๐ และ f๔๑๒ ให้ผลผลิตสดสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ คือ ๓๖๙.๓๒ และ ๓๐๔.๘๒ กิโลกรัมต่อไร่ เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง คือ ๙๘.๑๕ และ ๑๐๐.๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีความรุนแรงของโรค ๓๔.๑๓ และ ๓๘.๔๙ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

^{๑/} สถาบันวิจัยพืชสวน

^{๒/} ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

๑. คำนำ

พริก เป็นพืชผักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย ในปี ๒๕๔๙ มีพื้นที่ปลูกพริกรวม ๔๑๓,๖๐๒.๕๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๐๒,๒๖๖.๒๓ ตัน โดยมีการปลูกพริกชนิดต่างเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ พริกชี้หนูเม็ดใหญ่ พริกชี้หนูเม็ดเล็ก พริกหยวก และพริกยักษ์ (กรมส่งเสริมการเกษตร, ๒๕๕๐) ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่ถูกใช้ในการบริโภคภายในประเทศ และมีการส่งออกในปริมาณเล็กน้อย ตลอดจนมีการนำเข้าพริกในบางฤดูที่ขาดแคลน โรคพริกที่มีการแพร่ระบาดกว้างขวางและเป็นปัญหาสำคัญในการผลิตของไทย ได้แก่ โรคใบด่าง โรคเหี่ยว และโรคแอนแทรกโนส สาเหตุของโรคเกิดจากเชื้อไวรัส แบคทีเรีย และราตามลำดับ เชื้อสาเหตุดังกล่าวมีพืชอาศัยกว้างขวางหรืออยู่ในดินได้เป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้ยากต่อการป้องกันกำจัด นอกจากนี้ความรุนแรงของโรคในแต่ละท้องถิ่นยังมีความแตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างกันของสายพันธุ์ (strain) การป้องกันกำจัดโรสดังกล่าวที่มีประสิทธิภาพ สะดวก และปลอดภัยต่อผู้บริโภค ได้แก่ การปรับปรุงพันธุ์ต้านทานโรค โดยเฉพาะในกรณีของไวรัสมีการใช้พันธุ์ต้านทานไวรัสอย่างแพร่หลายมานานมากกว่า ๘๐ ปี (Khetarpal *et al.*, ๑๙๙๘) จึงควรดำเนินการปรับปรุงพันธุ์พริกให้มีความต้านทานต่อโรคที่สำคัญของไทย เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิต โรคใบด่างของพริกเป็นโรคที่มีความสำคัญต่อการปลูกพริกชนิดหนึ่ง สาเหตุของโรคเกิดจากไวรัสมากกว่า ๑๐ ชนิด แต่ที่มีความสำคัญได้แก่ ไวรัสใบด่างของแตง (Cucumber mosaic virus, CMV) ไวรัสเส้นใบด่างประของพริก (Chilli vein mottle virus, ChiVMV) และ ไวรัสใบหงิกเหลืองของพริก (Pepper yellow leaf curl virus, PeYLCV) (เครือพันธุ์ และวันเพ็ญ, ๒๕๔๕)

Pochard (๑๙๘๒) รายงานว่า ความต้านทานต่อ CMV มีการแสดงออกของลักษณะต้านทานแบบปริมาณ แต่ถูกควบคุมด้วยยีนหลักซึ่งเป็นยีนเด่นและให้ชื่อว่า Riv แตกต่างจาก Saito *et al.* (๒๐๐๔) ซึ่งรายงานว่าความต้านทานต่อ CMV ในพริกหวาน ถูกควบคุมด้วยยีนเด่น ซึ่งมีลักษณะการทำงานแบบข่มไม่สมบูรณ์ จำนวน ๒ ยีน

ส่วนลักษณะทนทานต่อ CMV ของพริกพันธุ์ Perennial (*Capsicum annuum*) มีการทำงานของยีนแบบข่มไม่สมบูรณ์ (incompletely dominant) และมีการถ่ายทอดลักษณะแบบปริมาณ (quantitatively inherited) (Lapidot *et al.*, ๑๙๙๗) แต่ในพริกพันธุ์ BG๒๘๑๔-๖ (*C. frutescens*) มีลักษณะความต้านทาน CMV ที่ควบคุมด้วยยีนด้อยหลักอย่างน้อย ๒ ยีน

ในปี ๑๙๙๙ AVRDC ได้คัดเลือกสายพันธุ์พริกที่ต้านทานต่อ CMV-P๕๒๒ ไว้จำนวน ๑๓ สายพันธุ์ ได้แก่ VC๑๖, VC๔๐, VC๑๘๕, VC๒๑๑, VC๒๒๓, VC๒๒๘, VC๒๓๑, VC๒๓๒, VC๒๓๗, PBC๕๒๑, PBC๕๔๙, PBC๕๖๙ และ PBC๓๗๐ แต่สายพันธุ์พริกดังกล่าวทั้งหมดกลับอ่อนแอต่อ CMV-P๓๖๑๓

ซึ่งต่อมาในปี ๒๐๐๐ สามารถคัดเลือกสายพันธุ์พริกที่ต้านทานต่อ CMV-P๕๒๒ เมื่อปลูกเชื้อไวรัสขณะที่ต้นพริกมีใบ ๕ ใบ ได้จำนวน ๒๒ สายพันธุ์ ที่ไม่เกิดโรค (immune; ๐ percent infection) หรือ ต้านทาน (resistance; ๑.๒๕ percent infection) ต่อ CMV-P๕๒๒ แต่สายพันธุ์พริกเหล่านี้มีเพียง ๑๔ สายพันธุ์ เท่านั้นที่ไม่เกิดโรคหรือต้านทานต่อเชื้อ CMV-P๓๖๑๓ และมีบางสายพันธุ์ต้านทานต่อเชื้อ CMV ในระยะ cotyledon

การคัดเลือกพริกที่ต้านทานต่อเชื้อ CMV และ ChiVMV ของกรมวิชาการเกษตร ในปี ๒๕๔๗ โดยการปลูกเชื้อ CMV และ ChiVMV จากแหล่งต่างๆ จำนวน ๑๒ และ ๗ แหล่งตามลำดับ ซึ่งรวบรวมจากทุกภาคของประเทศไทย ด้วยวิธีกล และตรวจสอบการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA โดยใช้พันธุ์ VC๒๓a เป็นพันธุ์อ่อนแอในการเปรียบเทียบ พบว่า สายพันธุ์พริกจาก AVRDC ที่มีประวัติ

ต้านทานต่อ CMV ทั้ง ๑๑ สายพันธุ์ไม่ต้านทานต่อ CMV ที่ทำการทดสอบ ส่วนพริกซึ่งมีประวัติต้านทานต่อ ChiVMV จำนวน ๑๒ สายพันธุ์ แสดงความต้านทานแตกต่างกันเมื่อทดสอบด้วยเชื้อไวรัสจากแต่ละแหล่ง โดยมีพริกที่แสดงความต้านทานต่อ ChiVMV และน่าสนใจจำนวน ๓ สายพันธุ์ ได้แก่ VC๒๑๑a-๓-๑-๑-๑, VC๒๔๑-๑-๑-๑-๑-๑ และ PBC๓๗๑-๑-๑-๑ (อำนาจ และคณะ ๒๕๕๐) ดังนั้นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการคัดเลือกพันธุ์ต้านทานโรคไวรัส คือ ปฏิกริยาของเชื้อไวรัสจากแต่ละแหล่งกับพันธุ์หรือสายพันธุ์ที่ทำการคัดเลือก เช่นเดียวกับ Pochard et al. (๑๙๘๓) ซึ่งรายงาน ว่า พริกพันธุ์ Perennial ซึ่งมีความต้านทานต่อ TMV, CMV และ โรคใบหงิก ในประเทศอินเดีย แต่เมื่อใช้ไวรัสสายพันธุ์ยุโรป (European strains) ในการทดสอบ กลับพบว่าพริกพันธุ์ดังกล่าวแสดงความอ่อนแอต่อเชื้อ TMV และมีความต้านทานที่ไม่สมบูรณ์ต่อ CMV ทั้งในแปลงทดลองซึ่งไม่มีการปลูกเชื้อและในเรือนทดลองที่มีการปลูกเชื้อโดยตรง นอกจากนี้อาการของโรคที่เกิดขึ้นในสภาพธรรมชาติยังไม่สัมพันธ์กับผลตรวจการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA โดยพบว่าพริกที่ไม่แสดงอาการของโรคใบต่างในแปลงทดลองสามารถตรวจพบเชื้อไวรัส CMV และ/หรือ ChiVMV ด้วยวิธี ELISA และพริกที่แสดงอาการโรคใบต่างกลับตรวจไม่พบเชื้อ CMV และ/หรือ ChiVMV เนื่องจากอาจติดเชื้อไวรัสชนิดอื่น เช่น TMV เป็นต้น (อำนาจและคณะ ๒๕๔๙; Narasimha Prasad et al., ๒๐๐๑)

อำนาจ และคณะ (๒๕๔๙) คัดเลือกพันธุ์พริกจาก AVRDC จำนวน ๘ สายพันธุ์ ได้แก่ VC๑๖a No.๒-๔-๔-๑(CCCC), VC๔๑๒-๓-๑-๑-๑(๕CCCC) จำนวน ๒ สายพันธุ์, VC๒๔๖-๑-๑(CC) จำนวน ๒ สายพันธุ์, VC๑๖a No.๑-๔-๔-๑, VC๑๖a No.๒-๔-๑-๑ และ VC๑๖a No.๒-๔-๔ และจากประเทศอียิปต์ จำนวน ๒ สายพันธุ์ ได้แก่ Egypt ๐๑ และ Egypt ๐๒ ให้ต้านทานต่อ CMV-Skt๑ และ ChiVMV-T๙๗ โดยการปลูกเชื้อไวรัสด้วยวิธีกล และคัดเลือกต้นต้านทานโรคในสภาพแปลงทดลองร่วมกับการตรวจสอบการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA การคัดเลือกซ้ำครั้งที่ ๒ ได้คัดเลือกพริกไว้ จำนวน ๑๖ สายพันธุ์ เมื่อนำไปปลูกทดสอบความต้านทานต่อโรคใบต่างในสภาพแปลงโดยไม่มีการปลูกเชื้อไวรัส CMV และ ChiVMV พบว่า พริกจำนวนมากถึง ๑๓ สายพันธุ์ไม่แสดงอาการของโรคใบต่างเมื่ออายุ ๑๐๐ วัน และมีเพียง ๘ สายพันธุ์เท่านั้นที่มีจำนวนต้นไม่เป็นโรคใบต่างมากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนต้นทั้งหมดเมื่อต้นมีอายุ ๑๓๐ วัน แต่การตรวจการติดเชื้อไวรัสทั้งสองด้วยวิธี ELISA พบว่ามีการติดเชื้อไวรัสแตกต่างกันในแต่ละสายพันธุ์ อัตรา ๖๑-๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนต้นทั้งหมด

๒. วิธีดำเนินการ :

ปลูกทดสอบสายพันธุ์พริกชี้ฟ้าที่ต้านทานต่อโรคใบต่างแดงจำนวน ๙ สายพันธุ์ ได้แก่ F๔๐๖ F๔๐๗ F๔๐๙ F๔๑๐ F๔๑๑ F๔๑๒ F๔๑๔ F๔๑๖ และ F๔๑๘ เปรียบเทียบกับพันธุ์ต้านทาน ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ ที่ พิจิตร กาญจนบุรี และศรีสะเกษ วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน ๓ ซ้ำ

วิธีปฏิบัติการทดลอง

๑. ปลูกทดสอบสายพันธุ์พริกชี้ฟ้าที่ต้านทานต่อโรคใบต่างแดงจำนวน ๘-๑๐ สายพันธุ์ เปรียบเทียบกับพันธุ์การค้า ๑-๒ พันธุ์ ที่ พิจิตร กาญจนบุรี และศรีสะเกษ
๒. เตรียมแปลงย่อยขนาด ๒.๒๕ x ๖.๐๐ ตารางเมตร และเตรียมหลุมปลูกระยะแถวห่างกัน ๐.๗๕ เมตร ระยะห่างระหว่างต้น ๐.๕๐ เมตร รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกอัตรา ๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ ปลูกต้นกล้าพริกที่มีใบจริง ๔-๕ ใบ สภาพต้นสมบูรณ์จำนวน ๓๖ ต้นต่อแปลงย่อย

- ก. ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอด้วยสายยางรดน้ำ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ เมื่อเริ่มออกดอก โดยโรยรอบทรงพุ่ม พรวนดินกลบแล้วให้น้ำทันที ดูแลรักษาและป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามวิธี เกษตรที่ดีที่เหมาะสมสำหรับพริกและมะเขือเทศ (กรมวิชาการเกษตร, ๒๕๔๕)

- การบันทึกข้อมูล

1. ผลผลิต และลักษณะของผลผลิต เช่น ความยาวและความกว้างของฝัก สีฝัก
2. การเจริญเติบโต ได้แก่ วันออกดอก ๕๐% ความสูง จำนวนแขนง
3. จำนวนต้นทั้งหมด และต้นที่เกิดโรค พร้อมให้คะแนนการเกิดโรค

เวลาและสถานที่

เริ่ม ปี ๒๕๕๗ สิ้นสุด ปี ๒๕๕๘ ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

ก. ผลการทดลองและวิจารณ์

เนื่องจากการปลูกต่ำกว่าฤดูกาลปกติของการปลูกพริก พบการระบาดของเพลี้ยไฟ ได้ทำการกำจัดและดูแลรักษาแต่พริกก็ได้ชะงักการเจริญเติบโต เป็นผลจากการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟ และไรขาวนอกจากนั้นพริกเจอสภาพอากาศร้อน ต้นพริกอ่อนแอเป็นผลให้เกิดการเข้าทำลายของโรคพริกต่าง ๆ พบอาการใบด่างในพริกเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ มีผลให้ผลผลิตสดของพริกต่ำโดยพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสดเฉลี่ยต่อต้นสูงที่สุดคือพันธุ์ f๔๑๔ ให้ผลผลิตสดเฉลี่ยต่อต้น ๔๖๗ กรัมต่อต้น รองลงมาได้แก่พันธุ์ f๔๑๐ และ f๔๐๙ ให้ผลผลิตสดเฉลี่ยต่อต้น ๒๖๗ และ ๒๕๐ กรัมต่อต้น ตามลำดับ พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสดเฉลี่ยต่ำที่สุดคือพันธุ์ f๔๑๘ ให้ผลผลิตสดเฉลี่ย ๕๐ กรัมต่อต้น ค่าผลผลิตแห้งเฉลี่ยต่อต้นก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือพันธุ์ f๔๑๔ ให้ผลผลิตแห้งเฉลี่ยต่อต้นสูงที่สุดคือ ๑๑๑ กรัมต่อต้น ส่วนพันธุ์ที่ให้ผลผลิตแห้งเฉลี่ยต่อต้นต่ำที่สุดคือพันธุ์ f๔๑๘ ให้ผลผลิตแห้งเฉลี่ย ๕๐ กรัมต่อต้น ทำการทดลองซ้ำให้ฤดูฝน

ฤดูกาลที่ ๒ (CMV-๒) ทำการเพาะกล้าในสภาพเพาะกล้าขนาด ๑๐๔ หลุม วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗พริกมีความงอกปกติ สม่ำเสมอดี เมื่อต้นกล้ามีใบจริง ๔-๕ ใบ ย้ายปลูกในแปลงทดลอง วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๗ ผลการทดลอง พบว่า

การเจริญเติบโตของต้นพริก

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความสูงมากที่สุด คือ ๓๓.๓๔ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๖ f๔๑๘ f๔๑๐ f๔๑๖ f๔๐๗ f๔๐๙ f๔๑๔ f๔๑๒ และ f๔๑๑ มีความสูง คือ ๒๗.๖๑ ๒๗.๕๐ ๒๖.๘๓ ๒๖.๖๑ ๒๖.๑๗ ๒๕.๙๔ ๒๕.๕๐ ๒๕.๒๘ และ ๒๔.๑๗ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความสูงมากที่สุด ๓๕.๓๙ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๐๖ f๔๐๗ f๔๑๐ f๔๑๔ f๔๑๖ f๔๑๒ f๔๐๙ f๑๖-๓๑๘-๓๐๐ และ f๔๑๑ มีความสูง คือ ๓๔.๐๐ ๓๓.๖๗ ๓๒.๓๔ ๓๑.๙๔ ๓๑.๓๓ ๒๙.๘๙ ๒๙.๕๐ ๒๘.๖๑ และ ๒๘.๑๓ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความสูงมากที่สุด ๔๘.๑๗ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๐๗ f๔๐๖ f๔๑๔ f๔๑๒ f๔๑๐ f๑๖-๓๑๘-๓๐๐

f๔๐๙ f๔๑๖ และ f๔๑๑ มีความสูง ๔๖.๑๑ ๔๕.๗๘ ๔๕.๖๗ ๔๑.๔๕ ๔๑.๒๘ ๔๐.๕๓ ๓๙.๗๘ ๓๘.๘๒ และ ๓๗.๓๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๗ มีความสูงมากที่สุด คือ ๗๐.๓๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๑๘ f๔๑๖ f๔๑๔ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๒ f๔๑๐ f๔๐๙ f๔๑๖ และ f๔๑๑ มีความสูง คือ ๖๗.๗๒ ๖๕.๒๑ ๖๓.๕๐ ๕๘.๖๐ ๕๗.๓๙ ๕๖.๕๐ ๕๕.๗๗ ๕๐.๘๐ และ ๕๐.๓๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๗ มีความสูงมากที่สุด คือ ๘๑.๐๐ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๐๖ และ f๔๑๘ มีความสูง คือ ๗๑.๙๒ และ ๗๑.๒๖ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๔ f๔๐๙ f๔๑๐ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๖ f๔๑๒ และ f๔๑๑ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๖๕.๒๒ ๖๕.๑๐ ๖๔.๗๘ ๖๒.๑๗ ๖๐.๘๒ ๕๙.๖๘ และ ๕๖.๘๗ เซนติเมตร

(ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๗ มีความสูงมากที่สุด คือ ๘๔.๖๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๘ f๔๐๖ f๔๑๖ f๔๑๐ f๔๐๙ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ f๔๑๒ และ f๔๑๑ มีความสูง คือ ๗๖.๔๓ ๗๕.๑๖ ๗๐.๘๕ ๖๙.๙๗ ๖๙.๔๙ ๖๙.๑๓ ๖๗.๗๒ ๖๕.๖๗ และ ๖๒.๗๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๑๕.๐๐ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๗ f๔๐๖ f๔๑๔ f๔๑๐ f๔๐๙ f๔๑๖ f๔๑๑ และ f๔๑๒ มีความสูง คือ ๑๔.๐๘ ๑๔.๐๓ ๑๒.๖๗ ๑๑.๗๖ ๑๑.๗๕ ๑๑.๒๒ ๑๐.๙๗ ๑๐.๗๗ และ ๑๐.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๑๕.๖๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๗ f๔๑๔ f๔๐๖ f๔๑๐ f๔๑๖ f๔๑๑ f๔๑๒ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๑๕.๑๖ ๑๔.๘๓ ๑๒.๙๗ ๑๒.๗๒ ๑๒.๐๖ ๑๑.๖๑ ๑๑.๐๕ ๑๐.๙๗ และ ๑๐.๘๓ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๓๕.๐๖ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ f๔๐๖ f๔๐๗ f๔๑๐ f๔๑๖ f๔๑๑ f๔๑๒ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๓๓.๙๐ ๓๐.๒๕ ๒๙.๕๐ ๒๘.๕๖ ๒๗.๓๓ ๒๖.๔๓ ๒๖.๒๗ ๒๖.๑๗ และ ๒๑.๙๔ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๕๔.๑๔ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ f๔๐๖ f๔๑๑ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๖ f๔๑๐ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๕๑.๘๘ ๕๐.๑๔ ๔๗.๘๙ ๔๗.๕๔ ๔๔.๕๐ ๔๓.๙๘ ๔๓.๗๒ ๔๒.๑๑ และ ๓๖.๓๓ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๗๕.๙๒ เซนติเมตร รองลงมา f๔๑๘ f๔๑๔ f๔๐๗ f๔๐๖ f๔๑๑ f๔๑๐ f๔๑๖ f๔๐๙ และ f๔๑๒ มีความสูง คือ ๖๘.๙๗ ๖๕.๘๓ ๖๔.๑๖ ๖๓.๖๒ ๖๒.๒๖ ๖๑.๒๕ ๕๘.๕๔ ๕๘.๔๗ และ ๕๔.๖๔ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๗๔.๒๙ เซนติเมตร รองลงมา f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ f๔๐๗ f๔๐๖ f๔๑๑ f๔๑๖ f๔๑๐ f๔๐๙ และ f๔๑๒ มีความสูง คือ ๗๐.๐๖ ๖๙.๕๓ ๖๗.๘๔ ๖๗.๖๕ ๖๗.๕๓ ๖๖.๖๑ ๖๕.๙๖ ๖๓.๗๗ และ ๕๙.๑๗ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ปริมาณผลผลิตและการเกิดโรคใบด่าง

น้ำหนักสดต่อไร่ของพริกชี้ฟ้าแต่ละพันธุ์ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ ให้ผลผลิตสดต่อไร่สูงที่สุด คือ ๒๔๕.๐๑ กิโลกรัม รองลงมา คือ f๔๑๔ f๔๑๘ f๔๑๐ f๔๑๒ f๔๐๗ f๔๑๑ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ และ f๔๐๙ ให้ผลผลิตสดต่อไร่ คือ ๒๒๗.๐๘ ๒๑๐.๓๓ ๑๘๓.๙๐ ๑๘๐.๔๖ ๑๗๘.๙๖ ๑๖๓.๕๑ ๑๕๔.๐๓ และ ๑๓๒.๙๘ กิโลกรัม ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ ให้ผลผลิตสดต่อไร่น้อยที่สุด คือ ๘๖.๔๔ กิโลกรัม (ตารางที่ ๔)

น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักผลสด ๑ กิโลกรัม ของพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ ให้ผลผลิตพริกแห้งมากที่สุด คือ ๓๕๐.๐๐ กรัม รองลงมา คือ f๔๑๘ f๔๐๗ f๔๑๔ f๔๑๐ f๔๑๒ f๔๑๑ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ และ f๔๐๙ ให้น้ำหนักผลแห้ง คือ ๓๒๘.๖๑ ๓๑๖.๓๙ ๓๐๓.๓๓ ๒๙๐.๒๘ ๒๖๒.๕๐ ๒๕๘.๖๑ ๒๓๑.๖๗ และ ๒๐๕.๐๐ กรัม ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ ให้ผลผลิตพริกแห้งน้อยที่สุด คือ ๑๔๓.๐๖ กรัม (ตารางที่ ๕)

พริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง ๐-๑๒.๙๖ เปอร์เซ็นต์ โดยพันธุ์พริกชี้ฟ้า f๔๐๖ f๔๐๗ f๔๑๑ และ f๔๑๖ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่างน้อยที่สุด คือ ๐ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๐๙ f๔๑๐ f๔๑๒ f๔๑๘ และ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง คือ ๑.๘๕ ๑.๘๕ ๔.๖๓ ๔.๖๓ และ ๖.๔๘ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๔ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่างมากที่สุด คือ ๑๒.๙๖ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๕)

ระดับความรุนแรงของโรคใบด่างของพริกชี้ฟ้าทุกสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ระดับความรุนแรงของโรคใบด่าง ๑.๑๙ -๑๖.๘๐ เปอร์เซ็นต์ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๗ มีระดับความรุนแรงของโรคใบด่างน้อยที่สุด คือ ๑.๑๙ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๐๖ f๔๑๔ f๔๑๘ f๔๑๐ f๔๐๙ f๔๑๑ f๔๑๒

และ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีระดับความรุนแรงของโรค คือ ๑.๙๙ ๒.๑๒ ๓.๕๗ ๓.๗๑ ๓.๙๗ ๓.๙๗ ๕.๘๒ และ ๘.๖๐ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ มีความรุนแรงของโรคมากที่สุด คือ ๑๖.๘๐ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๕)

ขนาดผลผลิตสด

ความยาวก้านผลของพริกชี้ฟ้า ภายหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความยาวก้านผลมากที่สุด คือ ๔.๘๔ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๑ f๔๐๗ f๔๐๖ f๔๑๐ f๔๑๔ f๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๙ และ f๔๑๒ มีความยาวก้าน คือ ๔.๓๖ ๔.๐๙ ๓.๘๗ ๓.๗๕ ๓.๖๕ ๓.๕๕ ๓.๕๓ และ ๓.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ มีความยาวก้านน้อยที่สุด คือ ๓.๓๐ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ความยาวผลของพริกชี้ฟ้า ภายหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๑ มีความยาวผลมากที่สุด คือ ๑๐.๙๖ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๐ f๔๑๘ f๔๐๖ f๔๐๗ f๔๐๙ และ f๔๑๒ มีความยาวผล คือ ๑๐.๖๐ ๑๐.๕๐ ๑๐.๑๖ ๙.๙๘ ๙.๕๕ และ ๙.๕๑

เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า อ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ และ f๔๑๖ มีความยาวผลน้อยที่สุด คือ ๙.๐๖ ๘.๙๔ และ ๘.๘๗ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ความกว้างผลของพริกชี้ฟ้า ภายหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญถึงทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๗ f๔๐๙ f๔๑๔ และ f๔๐๖ มีความกว้างผลมากที่สุด คือ ๑.๖๓

๑.๕๗ และ ๑.๕๖ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๘ f๔๑๐ f๔๑๒ f๔๑๖ และ f๔๑๑ มีความกว้างผล คือ ๑.๔๓ ๑.๔๑ ๑.๔๑ ๑.๓๘ และ ๑.๓๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า อ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความกว้างผลน้อยที่สุด คือ ๑.๑๓ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ความหนาเนื้อของพริกชี้ฟ้า ทุกสายพันธุ์ ภายหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ f๔๐๗ และ f๔๑๖ มีความหนาของผล คือ ๐.๑๙ ๐.๑๙ และ ๐.๑๙

เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ f๔๐๙ f๔๑๔ f๔๑๐ อ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๒ f๔๑๘ และ f๔๑๑ มีความหนาเนื้อ คือ ๐.๑๘ ๐.๑๘ ๐.๑๗ ๐.๑๖ ๐.๑๕ ๐.๑๕ และ ๐.๑๔ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๕)

ฤดูกาลที่ ๓ (CMV-๓) ทำการเพาะกล้าในสภาพเพาะกล้าขนาด ๑๐๔ หลุม วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พริกมีความงอกปกติ สม่าเสมอดี เมื่อต้นกล้ามีใบจริง ๔-๕ ใบ ย้ายปลูกในแปลงทดลอง วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผลการทดลอง พบว่า

การเจริญเติบโตของต้นพริก

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า อ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความสูงมากที่สุด คือ ๓๔.๖๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๑๘ f๔๐๖ f๔๑๑ f๔๐๗ f๔๑๔ f๔๑๒ f๔๐๙ f๔๑๖ และ f๔๑๐ มีความสูง คือ ๓๓.๒๓ ๓๑.๖๓ ๒๙.๔๔ ๒๘.๗๘ ๒๘.๖๑ ๒๘.๒๑ ๒๘.๐๙ ๒๗.๒๒ และ ๒๔.๗๘ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ มีความสูงมากที่สุด คือ ๔๒.๗๖ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๗ f๔๑๘ f๔๑๖ f๔๑๔ f๔๑๒ อ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๐ f๔๑๑ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๔๑.๒๖ ๔๐.๖๑ ๔๐.๕๓ ๔๐.๓๓ ๔๐.๐๗ ๓๙.๓๙ ๓๗.๑๑ ๓๔.๘๓ และ ๓๓.๙๓ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ มีความสูงมากที่สุด คือ ๕๕.๔๕ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๘ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๔ ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๐ f๔๑๖ และ f๔๑๑ มีความสูง คือ ๕๐.๘๓ ๕๐.๓๒ ๔๘.๕๗ ๔๖.๗๘ ๔๕.๘๕ ๔๕.๕๖ ๔๔.๑๓ และ ๔๑.๕๑ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๐๙ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๔๐.๖๔ เซนติเมตร (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ มีความสูงมากที่สุด คือ ๖๗.๓๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๘ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๐ และ f๔๑๔ มีความสูง คือ ๕๙.๗๒ ๕๘.๗๙ ๕๗.๔๖ ๕๖.๑๑ และ ๕๖.๐๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ อ๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๙ และ f๔๑๑ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๕๐.๗๐ ๕๐.๔๕ ๔๘.๘๖ และ ๔๘.๘๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ มีความสูงมากที่สุด คือ ๗๕.๘๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๘ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๔ และ f๔๑๐ มีความสูง คือ ๖๘.๐๖ ๖๖.๘๓ ๖๔.๒๙ ๖๔.๐๒ และ ๖๒.๗๘ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ f๔๑๑ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ และ f๔๐๙ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๕๗.๗๒ ๕๖.๙๒ ๕๖.๐๔ และ ๕๕.๑๑ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความสูงมากที่สุด คือ ๙๔.๕๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๖ f๔๐๗ f๔๑๐ f๔๑๘ f๔๑๒ f๔๑๔ f๔๑๑ f๔๑๖ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๗๘.๔๗ ๗๓.๙๕ ๗๒.๙๓ ๗๒.๕ ๗๐.๙๒ ๖๘.๙๖ ๖๒.๘๒ ๖๒.๒๕ และ ๕๙.๙๖ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๑๔.๕๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๑๔ f๔๑๑ f๔๑๘ f๔๐๖ f๔๐๗ f๔๐๙ f๔๑๖ f๔๑๒ และ f๔๑๐ มีความสูง คือ ๑๔.๒๖ ๑๓.๗๒ ๑๒.๔๙ ๑๒.๔๔ ๑๐.๖๙ ๑๐.๖๐ ๑๐.๔๗ ๑๐.๒๙ และ ๑๐.๑๑ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๘ และ f๔๑๖ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๓๒.๔๑ ๓๑.๘๖ และ ๓๑.๖๒ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๗ f๔๑๒ และ f๔๐๖ มีความสูง คือ ๒๘.๓๓ ๒๗.๔๗ และ ๒๕.๔๗ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๑๑ f๔๑๐ f๔๐๙ และ f๔๑๔ มีความกว้างน้อยที่สุด คือ ๒๔.๒๘ ๒๓.๙๗ ๒๑.๙๓ และ ๒๑.๘๑ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๔๒.๖๗ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๗ f๔๑๖ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๒ f๔๑๑ f๔๑๐ f๔๐๖ และ f๔๑๔ มีความสูง คือ ๓๙.๗๑ ๓๙.๒๔ ๓๘.๓๘ ๓๕.๓๕ ๓๓.๗๕ ๓๒.๙๒ ๓๐.๙๗ และ ๒๙.๔๔ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๐๙ มีความกว้างน้อยที่สุด คือ ๒๗.๐๖ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๕๒.๑๙ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๐ f๔๑๑ f๔๑๖ f๔๐๖ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๔๘.๑๗ ๔๕.๙๕ ๔๕.๔๕ ๔๔.๙๔ ๔๓.๒๐ ๔๒.๙๙ ๔๒.๗๘ ๔๑.๕๙ และ ๓๓.๓๙ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๑ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๕๗.๒๕ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๑๘ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๐ f๔๑๖ f๔๑๔ f๔๐๖ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๕๖.๖๔ ๕๕.๓๔ ๕๓.๑ ๕๒.๘๙ ๕๒.๑๓ ๕๑.๘๑ ๔๗.๙๓ และ ๓๘.๘๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๖๔.๐๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๗ f๔๑๒ f๔๑๑ f๔๐๖ f๔๑๐ f๔๑๖ f๔๑๔ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ และ f๔๐๙ มีความสูง คือ ๖๒.๙๒ ๖๑.๒๒ ๖๐.๖๘ ๕๙.๖๒ ๕๘.๘๙ ๕๖.๐๘ ๕๔.๗๔ ๕๓.๖๙ และ ๔๕.๗๗ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ปริมาณผลผลิตและการเกิดโรคใบต่างแฉง

น้ำหนักสดต่อไร่ของพริกชี้ฟ้าแต่ละพันธุ์ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๐ ให้ผลผลิตสดต่อไร่สูงที่สุด คือ ๓๖๙.๓๒ กิโลกรัม รองลงมา f๔๑๒ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๖ f๔๑๖ f๔๑๔ f๔๑๑ f๔๐๗ f๔๑๘ และ f๔๐๙ ให้ผลผลิตสดต่อไร่ คือ ๓๐๔.๘๒ ๒๙๓.๑๘ ๒๖๔.๓๔ ๒๕๒.๙๖ ๒๔๗.๙๐ ๒๒๓.๘๗ ๒๑๑.๒๒ ๘๘.๕๔ ๖๗.๐๓ กิโลกรัม ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักผลสด ๑ กิโลกรัม ของพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๘ ให้ผลผลิตพริกแห้งมากที่สุด คือ ๒๗๗.๑๓ กรัม รองลงมา คือ f๔๐๗ f๔๑๔ f๔๑๖ f๔๑๐ f๔๐๙ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๑ f๔๐๖ และ f๔๑๒ ให้น้ำหนักผลแห้ง คือ ๒๒๐.๓๒ ๑๖๙.๖๓ ๑๖๐.๘๖ ๑๕๔.๒๘ ๑๔๔.๙๑ ๑๔๒.๕๐ ๑๔๑.๓๑ ๑๔๐.๓๖ และ ๑๓๔.๐๖ กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

พริกชี้ฟ้าทุกสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพันธุ์พริกชี้ฟ้า f๔๑๖ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นตางน้อยที่สุด คือ ๘๑.๔๘ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๙ f๔๑๘ f๔๐๖ f๔๑๔ f๔๑๐ f๔๐๗ f๔๑๑ และ f๔๑๒ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นตาง คือ ๘๑.๔๘ ๘๗.๙๖ ๙๓.๕๒ ๙๔.๔๔ ๙๗.๒๒ ๙๗.๒๒ ๙๘.๑๕ ๙๙.๐๗ ๑๐๐.๐๐ และ ๑๐๐.๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

ระดับความรุนแรงของโรคใบต่างแฉงของพริกชี้ฟ้าทุกสายพันธุ์ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ มีระดับความรุนแรงของโรคใบต่างแฉงน้อยที่สุด คือ ๒๗.๑๒ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๑๐ f๔๑๑ f๔๑๒ f๔๑๖ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๐๗ f๔๑๔ และ f๔๑๘ มีระดับความรุนแรงของโรค คือ ๓๔.๑๓ ๓๕.๙๘ ๓๘.๔๙ ๔๒.๘๖ ๔๕.๕๐ ๔๙.๔๗ ๕๒.๕๑ และ ๕๗.๒๗ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๐๙ มีความรุนแรงของโรคมากที่สุด คือ ๗๑.๕๖ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๘)

ขนาดผลผลิตสด

ความยาวก้านผลของพริกชี้ฟ้า ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิตมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๑ มีความยาวก้านมากที่สุด คือ ๓.๐๒ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๐๗ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๒ f๔๑๘ f๔๑๔ f๔๐๖ f๔๑๐ และ f๔๑๖ มีความยาวก้าน คือ ๒.๙๖ ๒.๖๘ ๒.๕๗ ๒.๕๒ ๒.๕๐ ๒.๔๓ ๒.๓๔ และ ๒.๑๕ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้ฟ้า f๔๐๙ มีความยาวก้านน้อยที่สุด คือ ๒.๐๓ เซนติเมตร (ตารางที่ ๙)

ความยาวผลของพริกชี้ฟ้า ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๑๑ มีความยาวผลมากที่สุด คือ ๗.๐๕ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๑๐ f๔๐๖ f๔๐๗ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ f๔๑๔ f๔๑๖ f๔๑๘ f๔๑๒ และ f๔๐๙ มีความยาวผล คือ ๖.๙๙ ๖.๓๒ ๕.๙๘ ๕.๘๙ ๕.๗๖ ๕.๖๑ ๕.๓๙ ๕.๓๕ และ ๔.๒๑ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๙)

ความกว้างผลของพริกชี้ฟ้า ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๗ มีความยาวผลมากที่สุด คือ ๑.๖๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้ฟ้า f๔๐๖ f๔๑๑ f๔๑๒ f๔๑๘ f๔๑๐ f๔๑๑ f๔๑๔ f๔๑๖ และ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความกว้างของผล คือ ๑.๖ ๑.๕๘ ๑.๕๕ ๑.๕๔ ๑.๕๑ ๑.๕๑ ๑.๕ ๑.๔๖ และ ๑.๓๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๙)

ความหนาเนื้อของพริกชี้ฟ้า ทุกสายพันธุ์ ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้ฟ้า f๔๐๖ มีความหนาของผล คือ ๐.๑๙ เซนติเมตร รองลงมา คือ f๔๐๙ f๔๑๐ f๔๑๒

f๑๑๖ f๑๑๘ f๑๑๗ f๑๑๑ f๑๑๔ และ ๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐ มีความหนาเนื้อ คือ ๐.๑๕ ๐.๑๕ ๐.๑๕ ๐.๑๕ ๐.๑๕ ๐.๑๔ ๐.๑๔ ๐.๑๔ และ ๐.๑๑ เปอร์เซนต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๙)

ตารางที่ ๑ ผลผลิตสดต่อต้น ผผลิตแห้งต่อต้น จำนวนต้นต่าง และเปอร์เซนต์การเกิดต้นต่างของพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

กรรมวิธี	ผลผลิตสด เฉลี่ยต่อต้น (กรัม)	ผลผลิตแห้ง เฉลี่ยต่อต้น (กรัม)	จำนวนต้น (๓๖ต้น) ที่อายุ ๙๐ วัน	เปอร์เซนต์ การเกิดต้นต่าง
f๑๑๖	๒๐๐	๕๐	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๑๑๗	๑๖๗	๕๗	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๑๑๘	๒๕๐	๗๒	๓๔	๙๔.๔๔
f๑๑๐	๒๖๗	๘๑	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๑๑๑	๖๗	๓๓	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๑๑๒	๑๐๐	๔๕	๓๖	๙๙.๐๗
f๑๑๔	๔๖๗	๑๑๑	๓๕	๙๘.๑๕
f๑๑๖	๒๐๐	๕๒	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๑๑๘	๕๐	๒๐	๓๖	๑๐๐.๐๐
๑๑๖-๓๑๘- ๓๐๐	๒๐๐	๕๙	๓๖	๙๙.๐๗

ตารางที่ ๒ ความสูงของต้นพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	ลักษณะความสูง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๑๑๖					๗๑.๙๒	
	๒๗.๖๑	๓๔.๐๐	๔๕.๗๘	๖๕.๒๑	ab	๗๕.๑๖
f๑๑๗	๒๖.๑๗	๓๓.๖๗	๔๖.๑๑	๗๐.๓๓	๘๑.๐๐ a	๘๔.๖๓
f๑๑๘	๒๕.๙๔	๒๙.๕๐	๓๙.๗๘	๕๕.๗๗	๖๕.๑๐ b	๖๙.๔๙
f๑๑๐	๒๖.๘๓	๓๒.๓๔	๔๑.๒๘	๕๖.๕๐	๖๔.๗๘ b	๖๙.๙๗
f๑๑๑	๒๔.๑๗	๒๘.๑๓	๓๗.๓๐	๕๐.๓๒	๕๖.๘๗ b	๖๒.๗๒
f๑๑๒	๒๕.๒๘	๒๙.๘๙	๔๑.๔๕	๕๗.๓๙	๕๙.๖๘ b	๖๕.๖๗
f๑๑๔	๒๕.๕๐	๓๑.๙๔	๔๕.๖๗	๖๓.๕๐	๖๕.๒๒ b	๖๗.๗๒

f๔๑๖	๒๖.๖๑	๓๑.๓๓	๓๘.๘๒	๕๐.๘๐	๖๐.๘๒ b	๗๐.๘๕
f๔๑๘					๗๑.๒๖	
	๒๗.๕๐	๓๕.๓๙	๔๘.๑๗	๖๗.๗๒	ab	๗๖.๔๓
๑๑๖-๓๑๘-						
๓๐๐	๓๓.๓๔	๒๘.๖๑	๔๐.๕๓	๕๘.๖๐	๖๒.๑๗ b	๖๙.๑๓
CV. (%)	๒๖.๙๓	๑๐.๔๓	๑๔.๖๘	๑๓.๗๑	๑๑.๘๒	๑๐.๘๐

ตารางที่ ๓ ความกว้างของต้นพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	ลักษณะความสูง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๐๖	๑๒.๖๗	๑๒.๗๒	๒๙.๕๐	๔๗.๘๙	๖๓.๖๒	๖๗.๖๕
f๔๐๗	๑๔.๐๓	๑๔.๘๓	๒๘.๕๖	๔๔.๕๐	๖๔.๑๖	๖๗.๘๔
f๔๐๙	๑๑.๒๒	๑๐.๘๓	๒๑.๙๔	๓๖.๓๓	๕๘.๔๗	๖๓.๗๗
f๔๑๐	๑๑.๗๕	๑๒.๐๖	๒๗.๓๓	๔๒.๑๑	๖๑.๒๕	๖๕.๙๖
f๔๑๑	๑๐.๗๗	๑๑.๐๕	๒๖.๒๗	๔๗.๕๔	๖๒.๒๖	๖๗.๕๓
f๔๑๒	๑๐.๕๐	๑๐.๙๗	๒๖.๑๗	๔๓.๙๘	๕๔.๖๔	๕๙.๑๗
f๔๑๔	๑๑.๗๖	๑๒.๙๗	๓๐.๒๕	๕๐.๑๔	๖๕.๘๓	๖๙.๕๓
f๔๑๖	๑๐.๙๗	๑๑.๖๑	๒๖.๔๓	๔๓.๗๒	๕๘.๕๔	๖๖.๖๑
f๔๑๘	๑๕.๐๐	๑๕.๖๑	๓๕.๐๖	๕๔.๑๔	๖๘.๙๗	๗๔.๒๙
๑๑๖-๓๑๘-						
๓๐๐	๑๔.๐๘	๑๕.๑๖	๓๓.๙๐	๕๑.๘๘	๗๕.๙๒	๗๐.๐๖
CV. (%)	๑๙.๐๑	๑๘.๐๕	๑๗.๘๓	๑๒.๕๔	๑๖.๑๑	๙.๙๓

ตารางที่ ๔ น้ำหนักสดต่อไร่ น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักสด ๑ กิโลกรัม เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง และ เปอร์เซ็นต์ความรุนแรงของโรคใบด่างแดงของพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	นน.สดต่อไร่ (กิโลกรัม)	นน.แห้งต่อ นน.สด ๑ กก. (กรัม)	เปอร์เซ็นต์ การเกิดต้นต่าง	เปอร์เซ็นต์ ความรุนแรงของโรค
f๔๐๖	๒๔๕.๐๑ a	๓๕๐.๐๐ a	๐.๐๐	๑.๙๙
f๔๐๗	๑๗๘.๙๖ abc	๓๑๖.๓๙ ab	๐.๐๐	๑.๑๙
f๔๐๙	๑๓๒.๙๘ cd	๒๐๕.๐๐ cd	๑.๘๕	๓.๙๗
f๔๑๐	๑๘๓.๙๐ abc	๒๙๐.๒๘ abc	๑.๘๕	๓.๗๑

ଫିଲଡି	୧୬୩.୫୧ bcd	୨୫୫.୬୧ abc	୦.୦୦	୩.୯୩
ଫିଲଡି	୧୫୦.୫୬ abc	୨୬୨.୫୦ abc	୫.୬୩	୫.୫୨
ଫିଲଡି	୨୨୩.୦୫ ab	୩୦୩.୩୩ abc	୧୨.୯୬	୨.୧୨
ଫିଲଡି	୫୬.୫୫ d	୧୫୩.୦୬ d	୦.୦୦	୧୬.୫୦
ଫିଲଡି	୨୧୦.୩୩ abc	୩୨୫.୬୧ ab	୫.୬୩	୩.୫୩
୧୬୬-୩୧୫-୩୦୦	୧୫୫.୦୩ bcd	୨୩୧.୬୩ bcd	୬.୫୫	୫.୬୦
CV. (%)	୨୫.୬୫	୨୩.୨୫	-	-

ตารางที่ ๕ ขนาดผลผลิตสด ความยาวก้าน ความยาวผล ความกว้างผล และความหนาเนื้อของพริก
ชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ ภายหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิต ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	ขนาดของผลผลิตสด (เซนติเมตร)				น้ำหนักผล (กรัม)
	ความยาวก้านผล	ความยาวผล	ความกว้างผล	ความหนาเนื้อ	
f๔๐๖	๓.๘๗ cd	๑๐.๑๖ abc	๑.๕๖ a	๐.๑๙	๐.๓๙ ab
f๔๐๗	๔.๐๙ bc	๙.๙๘ abc	๑.๖๓ a	๐.๑๙	๐.๔๐ a
f๔๐๙	๓.๕๓ de	๙.๕๕ bc	๑.๕๗ a	๐.๑๘	๐.๓๖ abc
f๔๑๐	๓.๗๕ cde	๑๐.๖๐ ab	๑.๔๑ b	๐.๑๗	๐.๓๒ bcd
f๔๑๑	๔.๓๖ b	๑๐.๙๖ a	๑.๓๐ c	๐.๑๔	๐.๒๙ cde
f๔๑๒	๓.๕๐ de	๙.๕๑ bc	๑.๔๑ b	๐.๑๕	๐.๓๐ cde
f๔๑๔	๓.๖๕ de	๘.๙๔ c	๑.๕๗ a	๐.๑๘	๐.๓๕ a-d
f๔๑๖	๓.๓๐ e	๘.๘๗ c	๑.๓๘ bc	๐.๑๙	๐.๒๘ de
f๔๑๘	๔.๘๔ a	๑๐.๕๐ ab	๑.๔๓ b	๐.๑๕	๐.๓๐ cde
ย๑๖-๓๑๘- ๓๐๐	๓.๕๕ de	๙.๐๖ c	๑.๑๓ d	๐.๑๖	๐.๒๔ e
CV. (%)	๖.๑๓	๗.๒๕	๓.๕๖	๑๒.๙๑	๑๑.๗๔

ตารางที่ ๖ ความสูงของต้นพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ
๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘

พันธุ์	ลักษณะความสูง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๐๖	๓๑.๖๓	๔๒.๗๖	๕๕.๔๕ a	๖๗.๓๓ a	๗๕.๘๓ a	๗๘.๔๗
f๔๐๗				๕๘.๗๙	๖๖.๘๓	
	๒๘.๗๘	๔๑.๒๖	๕๐.๓๒ abc	ab	ab	๗๓.๙๕
f๔๐๙	๒๘.๐๙	๓๓.๙๓	๔๐.๖๔ d	๔๘.๘๖ b	๕๕.๑๑ b	๕๙.๙๖
f๔๑๐			๔๕.๕๖	๕๖.๑๑	๖๒.๗๘	
	๒๔.๗๘	๓๗.๑๑	bcd	ab	ab	๗๒.๙๓
f๔๑๑	๒๙.๔๔	๓๔.๘๓	๔๑.๕๑ cd	๔๘.๘๒ b	๕๖.๙๒ b	๖๒.๘๒
f๔๑๒			๔๘.๕๗ a-	๕๗.๔๖	๖๔.๒๙	
	๒๘.๒๑	๔๐.๐๗	d	ab	ab	๗๐.๙๒
f๔๑๔			๔๖.๗๘ a-	๕๖.๐๐	๖๔.๐๒	
	๒๘.๖๑	๔๐.๓๓	d	ab	ab	๖๘.๙๖

f๔๑๖			๔๔.๑๓			
	๒๗.๒๒	๔๐.๕๓	bcd	๕๐.๗๐ b	๕๗.๗๒ b	๖๒.๒๕
f๔๑๘				๕๙.๗๒	๖๘.๐๖	
	๓๓.๒๓	๔๐.๖๑	๕๐.๘๓ ab	ab	ab	๗๒.๕๐
๑๑๖-๓๑๘-			๔๕.๘๕			
๓๐๐	๓๔.๖๑	๓๙.๓๙	bcd	๕๐.๔๕ b	๕๖.๐๔ b	๙๔.๕๑
CV. (%)	๑๔.๕๗	๑๐.๖๑	๑๐.๑๓	๑๐.๗๘	๑๐.๙๓	๒๘.๕๐

ตารางที่ ๗ ความกว้างของต้นพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘

พันธุ์	ลักษณะความกว้าง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๐๖	๑๒.๔๔	๒๕.๔๗ ab	๓๐.๙๗ bc	๔๒.๙๙	๕๑.๘๑	๕๙.๖๒
f๔๐๗	๑๐.๖๙	๒๘.๓๓ ab	๓๙.๗๑ ab	๔๘.๑๗	๕๖.๖๔	๖๒.๙๒
f๔๐๙	๑๐.๖๐	๒๑.๙๓ b	๒๗.๐๖ c	๓๓.๓๙	๓๘.๘๐	๔๕.๗๗
f๔๑๐			๓๒.๙๒			
	๑๐.๑๑	๒๓.๙๗ b	abc	๔๕.๔๕	๕๓.๑๐	๕๘.๘๙
f๔๑๑			๓๓.๗๕			
	๑๓.๗๒	๒๔.๒๘ b	abc	๔๔.๙๔	๕๗.๓๖	๖๐.๖๘
f๔๑๒			๓๕.๓๕			
	๑๐.๒๙	๒๗.๔๗ ab	abc	๔๕.๙๕	๕๕.๓๔	๖๑.๒๒
f๔๑๔	๑๔.๒๖	๒๑.๘๑ b	๒๙.๔๔ bc	๔๑.๕๙	๕๒.๑๓	๕๔.๗๔
f๔๑๖	๑๐.๔๗	๓๑.๖๒ a	๓๙.๒๔ ab	๔๓.๒๐	๕๒.๘๙	๕๖.๐๘
f๔๑๘	๑๒.๔๙	๓๑.๘๖ a	๔๒.๖๗ a	๕๒.๑๙	๕๗.๒๕	๖๔.๐๓
๑๑๖-๓๑๘-						
๓๐๐	๑๔.๕๘	๓๒.๔๑ a	๓๘.๓๘ ab	๔๒.๗๘	๔๗.๙๓	๕๓.๖๙
CV. (%)	๒๒.๐๕	๑๔.๓๕	๑๕.๑๔	๑๔.๓๔	๑๒.๕๗	๑๑.๖๗

ตารางที่ ๘ น้ำหนักสดต่อไร่ น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักสด ๑ กิโลกรัม เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง และ เปอร์เซ็นต์ความรุนแรงของโรคใบด่างต่าง ของพริกชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	นน.สดต่อไร่ (กิโลกรัม)	นน.แห้งต่อ นน.สด ๑ กก. (กรัม)	เปอร์เซ็นต์ การเกิดต้นต่าง	เปอร์เซ็นต์ ความรุนแรงของโรค
f๔๐๖	๒๖๔.๓๔	๑๔๐.๓๖	๙๗.๒๒	๒๗.๑๒ e
f๔๐๗	๒๑๑.๒๒	๒๒๐.๓๒	๙๙.๐๗	๔๙.๔๗ bcd

f409	๖๗.๐๓	๑๔๔.๙๑	๙๓.๕๒	๗๑.๕๖ a
f410	๓๖๙.๓๒	๑๕๔.๒๘	๙๘.๑๕	๓๔.๑๓ de
f411	๒๒๓.๘๗	๑๔๑.๓๑	๑๐๐.๐๐	๓๕.๙๘ cde
f412	๓๐๔.๘๒	๑๓๔.๐๖	๑๐๐.๐๐	๓๘.๔๙ cde
f41๔	๒๔๗.๙๐	๑๖๙.๖๓	๙๗.๒๒	๕๒.๕๑ bc
f41๖	๒๕๒.๙๖	๑๖๐.๘๖	๘๑.๔๘	๔๒.๘๖ b-e
f41๘	๘๘.๕๔	๒๗๗.๑๓	๙๔.๔๔	๕๗.๒๗ ab
๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐	๒๙๓.๑๘	๑๔๒.๕๐	๘๗.๙๖	๔๕.๕๐ bcd
CV. (%)	๕๒.๙๐	๕๖.๗๖	๙.๓๙	๒๓.๔๒

ตารางที่ ๙ ขนาดผลผลิตสด ความยาวก้าน ความยาวผล ความกว้างผล และความหนาเนื้อของพริก
ชี้ฟ้าแต่ละสายพันธุ์ ภายหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิต ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘

ขนาดของผลผลิตสด (เซนติเมตร)				
พันธุ์	ความยาวก้านผล	ความยาวผล	ความกว้างผล	ความหนาเนื้อ
f40๖	๒.๔๓ cd	๖.๓๒	๑.๖๐	๐.๑๙
f40๗	๒.๙๖ ab	๕.๙๘	๑.๖๑	๐.๑๔
f4๐๙	๒.๐๓ f	๔.๒๑	๑.๕๘	๐.๑๕
f4๑๐	๒.๓๔ def	๖.๙๙	๑.๕๑	๐.๑๕
f4๑๑	๓.๐๒ a	๗.๐๕	๑.๕๑	๐.๑๔
f4๑๒	๒.๕๗ c	๕.๓๕	๑.๕๕	๐.๑๕
f4๑๔	๒.๕๐ c	๕.๗๖	๑.๕๐	๐.๑๔
f4๑๖	๒.๑๕ de	๕.๖๑	๑.๔๖	๐.๑๕
f4๑๘	๒.๕๒ c	๕.๓๙	๑.๕๔	๐.๑๕
๑๑๖-๓๑๘-๓๐๐	๒.๖๘ bc	๕.๘๙	๑.๓๒	๐.๑๑
CV. (%)	๗.๒๗	๑๕.๗๓	๙.๑๗	๒๒.๕๒

ภาพที่ ๑ ลักษณะผลผลิตสดของพริกชี้ฟ้า และมีความรุนแรงของโรคน้อยกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ

๔. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

พริกชี้ฟ้าสายพันธุ์ พันธุ์ f๔๐๖ มีความเหมาะสมในการปลูกฤดูแล้ง เนื่องจากให้ผลผลิตสดสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ และมีระดับความรุนแรงของโรคน้อยมาก คือ ๑.๙๙ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อปลูกในฤดูฝนกลับให้ผลผลิตต่ำกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ ๙.๘๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ยังคงมีระดับความรุนแรงของโรคต่ำ คือ ๒๗.๑๒ เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่าพันธุ์เปรียบเทียบถึง ๑.๕ เท่า สำหรับฤดูฝนพันธุ์ f๔๑๐ และ f๔๑๒ ให้ผลผลิตสดมากกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ ๓-๒๕ เปอร์เซ็นต์ และมีเปอร์เซ็นต์ระดับความรุนแรงของโรคใบต่างแตงน้อยกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ คือ ๑๒.๙๖ และ ๔.๖๓ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

๑๐. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้พันธุ์พริกชี้ฟ้าต้านทานโรคใบต่างแตง (CMV) อย่างน้อย ๒-๓ สายพันธุ์

๑๑. คำขอบคุณ

-

๑๒. เอกสารอ้างอิง

เครือพันธุ์ กิตติปกรณ์ และวันเพ็ญ ศรีทองชัย. ๒๕๔๕. โรคไวรัสที่สำคัญของพืชผักและพืชน้ำมัน. กองโรคพืช และจุลชีววิทยา กรมวิชาการเกษตร, กรุงเทพฯ. ๘๘ หน้า.

Khetarpal R.K., Maisonneuve B., Maury Y., Chalhoub B., Dinant S., Lecoq H., Varma A., ๑๙๙๘.

Breeding for resistance to plant viruses. In: Hadidi A., Khetarpal R.K., Koganezawa H. (eds). *Plant Virus Disease Control*, pp. ๑๔-๓๒. APS Press, St. Paul, MN, USA.

Lapidot, Moshe, et al. "Tolerance to cucumber mosaic virus in pepper: development of advanced breeding lines and evaluation of virus level." *Plant Disease* ๘๑.๒ (๑๙๙๗): ๑๘๕-๑๘๘.

Pochard, E. "A major gene with quantitative effect on two different viruses: CMV and TMV." *Capsicum and Eggplant Newsletter* ๑ (๑๙๘๒): ๕๔-๕๖.

๑๓. ภาคผนวก

ภาพภาคผนวกที่ ๑ ต้นพริกชี้ฟ้าที่แสดงอาการโรคใบด่างแตง (CMV) ครั้งที่ ๒ ณ แปลงทดลอง ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

ภาพภาคผนวกที่ ๒ ต้นพริกชี้ฟ้าที่แสดงอาการโรคใบด่างแตง (CMV) ครั้งที่ ๓ ณ แปลงทดลอง ศูนย์วิจัย
พืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗